

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2003/C 120/01	Euroens vekselkurs	1
2003/C 120/02	Statsstøtte — Italien — Støtte C 18/03 (ex NN 1/03) — Bolzano — »Betingelser for anvendelse af provinslov nr. 4/97 — misbrug af støtte N 192/97« — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	2
2003/C 120/03	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	8
2003/C 120/04	Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan	9
2003/C 120/05	Meddelelse om indledning af en interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan	13
2003/C 120/06	Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 89/106/EØF ⁽¹⁾	17
2003/C 120/07	Meddelelse	18
2003/C 120/08	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.3185 — Victor Rijssen/Koninklijke Volker Wessels Stevin) — Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure ⁽¹⁾	19

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

21. maj 2003

(2003/C 120/01)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs		
USD	amerikanske dollar	1,1689	LVL	lettiske lats	0,6543
JPY	japanske yen	136,95	MTL	maltesiske lira	0,4297
DKK	danske kroner	7,4243	PLN	polske zloty	4,3629
GBP	pund sterling	0,7116	ROL	rumænske leu	37 722
SEK	svenske kroner	9,183	SIT	slovenske tolar	233,1328
CHF	schweiziske franc	1,5077	SKK	slovakiske koruna	41,181
ISK	islandske kroner	85,44	TRL	tyrkiske lira	1 703 000
NOK	norske kroner	7,8415	AUD	australske dollar	1,7775
BGN	bulgarske lev	1,9464	CAD	canadiske dollar	1,5783
CYP	cypriotiske pund	0,58644	HKD	hongkongske dollar	9,1162
CZK	tjekkiske koruna	31,443	NZD	newzealandske dollar	2,0004
EEK	estiske kroon	15,6466	SGD	singaporeanske dollar	2,0175
HUF	ungarske forint	245,88	KRW	sydkoreanske won	1 395,96
LTL	litauiske litas	3,4524	ZAR	sydafrikanske rand	9,094

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

STATSSTØTTE — ITALIEN

Støtte C 18/03 (ex NN 1/03) — Bolzano — »Betingelser for anvendelse af provinslov nr. 4/97 — misbrug af støtte N 192/97«**Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2**

(2003/C 120/02)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 19. februar 2003, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte foranstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til de foranstaltninger, over for hvilke Kommissionen indleder proceduren, til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktoratet for Statsstøtte I
Kontoret for Statsstøtte
J-70
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42.

Bemærkningerne vil blive videresendt til Italien. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ**1. Sagsforløb**

Ved brev, der indgik den 11. februar 2002 (CAB(02)A/410), blev der indsendt en klage over to provinslove i den selvstyrende provins Bolzano, nemlig lov nr. 4 af 13. februar 1997, afsnit II og III, og lov nr. 9 af 15. april 1999.

Ved brev D/50813 af 25. februar 2002 og D/53149 af 18. juni 2002 blev der anmodet om oplysninger. De italienske myndigheder svarede ved brev A/32982 af 22. april 2002 og A/36773 af 18. september 2002. Ordlyden af de nye betingelser for anvendelse af lov nr. 4/97, der blev vedtaget af regionalstyret ved bekendtgørelse nr. 4732 af 12. december 2000 og nr. 4607 af 17. december 2001, er oversendt som bilag til sidstnævnte.

2. Beskrivelse

Ifølge klageren skulle der i henhold til ovennævnte love være blevet ydet investeringsstøtte i form af tilskud eller rentegodtgørelser af en højeste intensitet på 40 % til virksomheder i provinsen Bolzano, selv om denne ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a) og c). De to love i provinsen Bolzano, som der er klaget over, er godkendt af Kommissionen:

- a) provinslov nr. 4 af 13. februar 1997 blev anmeldt under nummer N 192/97 og tilladt ved brev SG(97) D/10781 af 19. december 1997 ⁽¹⁾
- b) lov nr. 9 af 15. april 1991, der blev godkendt under nummer NN 69/95 ved brev SG(96) D/4842 af 22. maj 1996 ⁽²⁾, tager sigte på oprettelse af en fond til fremme af økonomisk virksomhed. Den pågældende foranstaltning omhandler kun støttens form (rentegodtgørelser) og henviser til andre støtteforanstaltninger, der skal indføres ved senere love, hvilket vil sige lov nr. 4/97.

To nye betingelser for anvendelse i sektoren for håndværk, handel, turisme og tjenesteydelser af de i lov nr. 4/97 omhandlede støtteforanstaltninger blev dog vedtaget ved bekendtgørelse nr. 4607 af 17. december 2001. Denne blev ikke forinden anmeldt til Kommissionen.

3. Vurdering

Kommissionens beslutning i sag N 192/97 havde allerede udtrykkeligt udelukket større virksomheder fra ordningen. Alligevel tager bekendtgørelse nr. 4607/2001 — om gennemførelsesbestemmelser for ordning N 192/97 — også sigte på ydelse af investeringsstøtte til fordel for større virksomheder.

⁽¹⁾ EFT C 47 af 12.2.1998, s. 4.

⁽²⁾ EFT C 188 af 28.6.1996, s. 1.

Kommissionen finder derfor, at bekendtgørelse nr. 4607/2001 udgør et tilfælde af misbrug af støtte N 192/97 og NN 69/95, som omhandlet i artikel 16 i forordning nr. 659/1999⁽³⁾, og den betvivler, at den investeringsstøtte, der er ydet til større virksomheder i henhold til nævnte bekendtgørelse, og som ikke er begrænset til »de minimis«-støtte, kan være omfattet af nogen af undtagelserne fra det i traktatens artikel 87, stk. 1, fastsatte forbud.

Selv om så også kun SMV var støttemodtagere, nærer Kommissionen tvivl med hensyn til den pågældende støttes forenelighed med fællesmarkedet, i betragtning af, at de investeringer, der er støtteberettigede i henhold til bekendtgørelse nr. 4607/2001, ikke svarer til definitionen på startinvestering, som omhandlet i forordning (EF) nr. 70/2001⁽⁴⁾, at princippet om virksomheders frie etableringsret i EU ikke er overholdt, og endelig at princippet om, at støtten skal være nødvendig, heller ikke er overholdt.

Det fremgår af analysen af bekendtgørelse nr. 4607/2001, at støtteintensiteten på 40 % gælder samtlige mindre håndværksvirksomheder. Kommissionen er ikke sikker på, at man altid kan udelukke, at et sådant støtteniveau påvirker samhandelen mellem medlemsstater.

Kommissionen nærer ligeledes tvivl med hensyn til støtten til miljøbeskyttelse, til beskæftigelse, til internationalisering og til rådgivning samt med hensyn til den støtte, der ydes som led i fællesskabsprogrammerne.

Endelig nærer Kommissionen tvivl med hensyn til den i henhold til bekendtgørelse nr. 4607/2001 meget udvidede anvendelse af »de minimis«-reglen, der tager sigte på både systematisk at overskride de tilladte højeste intensiteter og at yde støtte med høj intensitet til større virksomheder uden for de støtteberettigede områder.

BREVETS ORDLYD

»con la presente la Commissione si prega informare l'Italia che dopo avere esaminato le informazioni fornite dalle autorità italiane in merito all'aiuto citato in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE.

1. Procedimento

Con lettera registrata l'11 febbraio 2002 [CAB(02)A/410], è pervenuta alla Commissione una denuncia riguardante due leggi della Provincia autonoma di Bolzano, in particolare la legge n. 4 del 13 febbraio 1997, capi II e III, e la legge n. 9 del 15 aprile 1999.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 (EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1).

⁽⁴⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til SMV (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33).

Informazioni complementari sono state chieste con lettere D/50813 del 25 febbraio 2002 e D/53149 del 18 giugno 2002. Le autorità italiane hanno risposto con lettere A/32982 del 22 aprile 2002 e A/36773 del 18 settembre 2002. Il testo dei nuovi criteri d'applicazione della legge 4/97, adottati mediante deliberazioni della Giunta provinciale n. 4732 del 12 dicembre 2000 e n. 4607 del 17 dicembre 2001, è stato trasmesso in allegato alla seconda.

2. Descrizione

Secondo il denunciante, mediante le leggi succitate sarebbero concessi aiuti all'investimento, sotto forma di contributo in conto capitale o di prestito agevolato, di intensità massima pari al 40 %, alle imprese della Provincia di Bolzano, benché quest'ultima non sia ammissibile alla deroga dell'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), del trattato.

Le due leggi della Provincia di Bolzano, oggetto della denuncia, sono state approvate dalla Commissione, e più precisamente:

- a) la legge provinciale n. 4 del 13 febbraio 1997 è stata notificata con il numero N 192/97 e autorizzata con lettera SG(97) D/10781 del 19 dicembre 1997⁽⁵⁾. Detta legge dispone vari interventi, in particolare interventi per il sostegno di investimenti aziendali (capo II); interventi a favore degli investimenti ecologico-ambientali (capo III); interventi per la promozione di servizi di consulenza e della formazione (capo V); interventi per la creazione di posti di lavoro (capo VI); sostegno all'internazionalizzazione (capo VIII).

In seguito alla succitata decisione della Commissione, qualsiasi aiuto alle grandi imprese, che ecceda la soglia »de minimis«, deve formare oggetto di notifica individuale. Per quanto concerne gli aiuti all'investimento, le autorità italiane si erano impegnate a non superare la soglia del 15 % e del 7,5 %, rispettivamente per le piccole e per le medie imprese, tenuto conto del fatto che la provincia di Bolzano non è ammissibile alla deroga dell'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), del trattato. Tuttavia è stata approvata un'intensità di aiuto del 40 % a favore delle micro-imprese che svolgono attività non soggette a scambi intracomunitari;

- b) la legge n. 9 del 15 aprile 1991, che è stata approvata con il numero NN 69/95 con lettera SG(96) D/4842 del 22 maggio 1996⁽⁶⁾, riguarda l'istituzione di un fondo per la promozione delle attività economiche. La misura in questione stabilisce unicamente la forma dell'aiuto (mutui agevolati) e rinvia ad altri aiuti da istituire mediante leggi ulteriori, di cui la legge 4/97 rappresenta la traduzione. Le autorità italiane si erano impegnate a limitare l'applicazione di detto regime unicamente alle PMI e a rispettare tutte le condizioni previste al riguardo dalle norme comunitarie in materia di aiuti di Stato.

⁽⁵⁾ Pubblicata nella GU C 47 del 12.2.1998, pag. 4, sotto forma di scheda.

⁽⁶⁾ Pubblicata nella GU C 188 del 28.6.1996, pagg. 1-2, sotto forma di scheda.

Tuttavia con deliberazione della Giunta provinciale n. 4607 del 17 dicembre 2001, non notificata preliminarmente alla Commissione, sono stati adottati nuovi criteri per la concessione degli aiuti disposti dalla legge 4/97 nei settori dell'artigianato, del commercio, del turismo e dei servizi.

Per quanto concerne l'aiuto all'investimento, le intensità di base del 13 e del 6 %, previste da detta deliberazione, rispettivamente per le piccole e per le medie imprese, nei settori dell'artigianato, del turismo e del commercio (sia all'ingrosso che al minuto), sono sistematicamente superate mediante una serie di maggiorazioni.

Grazie a dette maggiorazioni, alle micro-imprese è concessa un'intensità del 40 % (rispetto ad un importo massimo d'investimento di 2 milioni di euro nell'arco di 3 anni); per le piccole imprese è prevista un'intensità del 25 % (importo massimo d'investimento di 3,5 milioni di EUR in tre anni per l'artigianato, e di 2 milioni, sempre in un periodo di tre anni, per il turismo ed il commercio) e, infine, è prevista un'intensità del 22,5 % (20 % nel settore del commercio) per le medie imprese (l'investimento massimo ammissibile nel settore dell'artigianato è di 4 milioni di EUR, nell'arco di tre anni, e di 3 milioni di EUR per gli altri settori). Tutte queste maggiorazioni rispetto all'intensità di base, sono concesse, secondo le autorità italiane, a titolo di «de minimis».

Per di più, le micro-imprese artigiane, di qualsiasi dimensione e indipendentemente dal settore d'attività, possono beneficiare di un'intensità di aiuto del 40 %. In particolare, le micro-imprese con un organico massimo di due persone, la cui sopravvivenza sia incerta e le cui attività svolte siano menzionate nella deliberazione in causa, possono beneficiare di siffatta intensità anche in assenza delle condizioni richieste alle altre micro-imprese.

Inoltre, anche le grandi imprese del settore del turismo sono ammissibili agli aiuti all'investimento in virtù della succitata deliberazione, con un'intensità di base del 6 %, apparentemente senza alcuna obbligo di notifica individuale preliminare. Sono peraltro previste maggiorazioni dell'intensità fino al 22,5 % a favore delle grandi imprese, in virtù del «de minimis». L'investimento massimo ammissibile all'aiuto è di 3 milioni di euro nell'arco di tre anni.

Sono inoltre previsti aiuti all'ambiente, costituiti da tre voci. Sono previsti, in primo luogo, aiuti dell'intensità del 25 %, a favore delle PMI di qualsiasi settore nonché delle grandi imprese del settore del turismo, per l'adeguamento a nuove norme obbligatorie; quindi aiuti dell'intensità del 40 % per il superamento delle norme obbligatorie in vigore; vi è infine il sostegno a progetti di audit ambientale, sempre con intensità del 40 %. In base alla regola «de minimis», sono previste maggiorazioni sino alle intensità massime del 30, 40 e 75 % rispettivamente per le tre diverse voci della misura. L'importo massimo previsto degli investimenti ammissibili, in particolare nel caso degli aiuti volti a promuovere il rispetto delle nuove norme comunitarie obbligatorie, va da 1 a 4 milioni di EUR, a seconda della dimensione delle imprese.

Nel quadro degli aiuti all'occupazione, sono state considerate ammissibili dalla deliberazione 4607/2001, le spese relative ai

servizi di consulenza legale e fiscale, quelle inerenti alla costituzione di nuove imprese o alla trasmissione delle imprese, ma anche i costi per il tutoraggio delle imprese neo-costituite, nel corso dei due primi anni dalla loro creazione. Sono inoltre ammissibili tanto i costi per la ricerca su marchi e brevetti esistenti che i costi per la brevettazione di marchi. Il tasso di aiuto previsto è del 50 %. Anche le grandi imprese del settore del turismo in linea di principio possono beneficiare dell'aiuto.

Tra gli aiuti all'internazionalizzazione, figura il sostegno alle spese sostenute dalle PMI per la partecipazione a fiere ed esposizioni (con un'intensità del 25 % all'interno e del 40 % al di fuori dell'UE); aiuti a studi, ricerche e consulenze (fino al 50 % d'intensità) e per altre iniziative all'interno e all'esterno dell'UE (apparentemente costituite dalla pubblicità delle imprese via siti web), a concorrenza del 50 %. Sono del pari ammissibili i costi di assicurazione crediti alle esportazioni e di assicurazione dei rischi di cambio, con un'intensità massima del 50 % a favore delle PMI. È inoltre previsto, a favore delle grandi imprese, il credito all'esportazione al di fuori dell'UE, a concorrenza del 50 %, a titolo del «de minimis».

Sono previsti aiuti alla formazione e ai servizi di consulenza al tasso del 50 % dei costi ammissibili. È prevista una maggiorazione di 30 punti percentuali, a titolo di «de minimis», per le prime quattro giornate di consulenza intermedie o svolte dalla Camera di commercio o dai «Business Innovation Centers» (BIC). Anche le grandi imprese del settore del turismo sono interessate dal regime; nel caso di specie sono previsti inoltre aiuti d'intensità del 35 %, per la realizzazione di pagine web. Soltanto le intensità di aiuto superiori al 35 % nel caso della formazione e al 50 % nel caso dei servizi di consulenza sono concesse, all'occorrenza, a titolo del «de minimis».

Sono parimenti previsti aiuti d'intensità massima dell'80 % nel quadro dei programmi comunitari, tra cui Leader e Interreg, a favore di progetti comuni (sono esclusi i contributi individuali a una determinata impresa).

3. Valutazione

La Commissione aveva approvato i regimi di aiuto N 192/97 e NN 69/95, la base giuridica dei quali è costituita rispettivamente dalle leggi provinciali 4/97 e 9/91. Dall'analisi della delibera 4607 risulta che i nuovi criteri adottati da quest'ultima, per la concessione, nei settori dell'artigianato, del commercio, del turismo e dei servizi, degli aiuti previsti dalla legge 4/97 (anche sotto forma di mutui agevolati, come previsto dalla legge 9/91) apparentemente non corrispondono alle decisioni di approvazione della Commissione e non sembrano nemmeno essere in linea con i nuovi inquadramenti/regolamenti rilevanti, attualmente in vigore. In tal caso, si impone una decisione di apertura della procedura formale di esame, ai sensi dell'articolo 16 del regolamento (CE) n. 659/1999 (di procedura). Se, al contrario, si ritiene che la delibera 4607 costituisce un nuovo regime, attuato in violazione dell'articolo 88, comma 3, del trattato e, di conseguenza, illegale, la valutazione che segue intende esporre i dubbi della Commissione, per quanto riguarda la compatibilità con il mercato comune degli aiuti posti in essere mediante la delibera citata.

Aiuti all'investimento in favore delle grandi imprese

Le autorità italiane hanno comunicato, con lettera A/32982, che sia le medie che le grandi imprese dei settori del commercio e del turismo possono beneficiare, in base alla deliberazione 4607/2001, recante criteri per l'applicazione del regime N 192/97, di aiuti sotto forma di mutuo agevolato, relativi ad investimenti ammissibili da 1 a 3 milioni di EUR.

Dalle tabelle facenti parte della deliberazione 4607/2001, risulta che alle grandi imprese del settore del turismo è concessa un'intensità di base del 6 %, eventualmente elevabile fino al 22,5 % (la differenza tra le due percentuali è accordata a titolo di «de minimis»), e che sono previste intensità di aiuto dal 6 al 20 %, nel caso delle grandi imprese del settore del commercio. Nella suddetta deliberazione, soltanto nel caso del settore del commercio si precisa che in assenza della notificazione alla Commissione, «nei casi consentiti», le grandi imprese possono beneficiare dell'aiuto unicamente a titolo del «de minimis»; non è invece apparentemente prevista alcuna limitazione per quanto concerne le grandi imprese del settore del turismo.

Le grandi imprese non potrebbero beneficiare di aiuti all'investimento al di fuori delle zone assistite in virtù dell'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), del trattato. La Provincia di Bolzano non è ammissibile agli aiuti a finalità regionale. A questo proposito va sottolineato che le grandi imprese erano già state escluse esplicitamente dal beneficio del regime, tranne che a titolo di «de minimis», dalla decisione della Commissione relativa al caso N 192/97.

Trattandosi di aiuti concessi sotto forma di mutui agevolati, in base alla legge 9/91, essi rientrano anche nel regime NN 69/95, concernente la forma dell'aiuto. La Commissione aveva approvato tale regime a condizione che soltanto le PMI ne beneficiassero e in seguito all'impegno assunto dalle autorità italiane di rispettare tutte le disposizioni della disciplina PMI e di comunicarle ai servizi dell'amministrazione provinciale al fine di garantire la corretta applicazione del regime.

Malgrado ciò, la deliberazione 4607/2001 — recante i criteri di applicazione del regime N 192/97 (e del regime NN 69/95, nella misura in cui gli aiuti sono concessi sotto forma di mutuo agevolato in base alla legge 9/91) — dispone la concessione di aiuti all'investimento anche a favore delle grandi imprese.

Di conseguenza la Commissione ritiene che la deliberazione 4607/2001 costituisca un caso di applicazione abusiva degli aiuti N 192/97 e NN 69/95, conformemente all'articolo 16 del regolamento 659/1999 (7) e dubita che gli aiuti all'investimento, concessi alle grandi imprese in base a detta deliberazione e non circoscritti al «de minimis», possano beneficiare di qualsivoglia deroga al divieto dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato.

(7) Regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE, pubblicato nella GU L 83 del 27.3.1999, pag. 1.

Aiuti all'investimento in favore delle PMI

Le autorità italiane si erano impegnate, in particolare nel corso della valutazione da parte della Commissione del dossier NN 65/95, a rispettare tutte le condizioni previste dalle norme comunitarie in materia di aiuti di Stato, in favore delle PMI. In occasione della notifica dell'aiuto N 192/97, esse si erano inoltre impegnate a non concedere alcun aiuto al funzionamento.

Occorre sottolineare viceversa, che gli investimenti ammissibili, contemplati dalla deliberazione 4607/2001, non corrispondono alla definizione di investimento iniziale di cui al regolamento (CE) n. 70/2001 (8) in quanto, apparentemente, gli investimenti di sostituzione non sono esclusi. Inoltre il fatto che i beneficiari dell'aiuto sono soltanto le PMI aventi sede legale nel territorio della Provincia di Bolzano, sembra costituire un'infrazione al principio della libertà di stabilimento delle imprese all'interno dell'Unione europea. Infine, il principio di necessità dell'aiuto non è rispettato in quanto le domande di aiuto di norma devono essere presentate entro i sei mesi successivi all'avvio dei lavori, oppure dalla data della prima fattura relativa a detti lavori.

La Commissione dubita pertanto della compatibilità dell'aiuto in questione.

Aiuti alle microimprese che si suppone non incorrano nel divieto dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato

Le autorità italiane sostengono che l'intensità di aiuto del 40 % è riservata alle microimprese artigiane, aventi fino a due addetti, la cui sopravvivenza sia incerta, corrispondenti ad un elenco di attività strettamente definite (9), che è stato riprodotto nel testo della lettera A/36773 del 18.9.2002, nonché a talune microimprese del commercio.

Dall'analisi della deliberazione 4607/2001 risulta che le microimprese artigiane di cui sopra possono beneficiare della succitata intensità di aiuto, anche in assenza delle condizioni previste, per siffatta maggiorazione dell'intensità, per le altre microimprese, ma anche che detta intensità è estesa alla totalità delle microimprese artigiane, indipendentemente dalla loro dimensione e situazione economica. Dato che l'importo dell'investimento ammissibile è di 2 milioni di EUR nell'arco di tre anni (1 milione di EUR nel caso delle microimprese fino a due addetti), il livello dell'aiuto può corrispondere a 800 000 EUR (400 000 EUR per le microimprese con due addetti).

Inoltre la definizione di microimpresa, che si suppone non incida sugli scambi intracomunitari e che di conseguenza è ammissibile all'intensità di aiuto del 40 % indicata nella deliberazione 4607/2001 (10), sembra mettere l'accento sul fatto che l'attività svolta dai singoli beneficiari dell'aiuto non può comportare l'instaurazione di rapporti economici con imprese di altri Stati membri, piuttosto che sull'assenza di scambi intracomunitari nel campo di attività delle imprese interessate.

(8) Regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese, pubblicato nella GU L 10 del 13.1.2001, pag. 33.

(9) Tale elenco figura alla nota a piè di pagina 3 della tabella A dell'allegato 1 «settore artigianato» alla deliberazione n. 4607 del 17.12.2001.

(10) Cfr. punto 3.1 dell'allegato 1 «settore artigianato» alla deliberazione n. 4607/2001.

Alla luce di quanto precede e considerato che la categoria delle microimprese in quanto PMI, ai sensi della raccomandazione 96/280/CE⁽¹¹⁾, non è sottratta, in quanto tale, all'applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, la Commissione nutre dubbi sul fatto che la totalità degli aiuti ad esse concessi in virtù della misura in questione possa sfuggire alla definizione di aiuto di Stato.

Aiuti all'ambiente

La Commissione aveva approvato gli aiuti per la tutela dell'ambiente, previsti dalla legge provinciale 4/97, sulla base della precedente disciplina degli aiuti di Stato per la protezione dell'ambiente⁽¹²⁾. Quest'ultima è stata in seguito sostituita dalla nuova disciplina, pubblicata il 3 febbraio 2001 (GU C 37, pag. 3). Al momento dell'entrata in vigore della nuova disciplina, è stata proposta agli Stati membri l'adozione di misure opportune. Avendole accettate, l'Italia era tenuta a metterle in atto. Pertanto la valutazione da parte della Commissione delle misure in questione, si basa sulla nuova disciplina degli aiuti di Stato per la protezione dell'ambiente, attualmente in vigore.

In base al punto 28 della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente⁽¹³⁾ (in prosieguo «la disciplina»), gli aiuti transitori agli investimenti, concessi a favore delle PMI per l'osservanza di nuove norme comunitarie possono essere autorizzati entro i limiti del 15 % lordo dei costi ammissibili, per un periodo di tre anni a decorrere dell'adozione di nuove norme comunitarie obbligatorie.

Di conseguenza la Commissione ritiene che l'intensità del 25 % in favore delle PMI per l'adeguamento a nuove norme comunitarie, prevista dalla legge 4/97 e confermata dalla delibera 4607/2001, non sia conforme alla disciplina e che gli aiuti a favore delle grandi imprese, destinati all'osservanza di nuove norme ambientali obbligatorie, non possono beneficiare di alcuna deroga.

Inoltre, in base al punto 29 della disciplina, sarebbe ammissibile un'intensità di base del 30 % per il superamento delle norme comunitarie obbligatorie, nonché per il sostegno ad investimenti realizzati in assenza di norme comunitarie obbligatorie.

Pertanto, secondo l'avviso della Commissione, l'intensità del 40 %, concessa agli investimenti per il superamento delle norme comunitarie, prevista in particolare per le grandi imprese del turismo, non può essere considerata conforme al punto 29 della disciplina.

Infine, ai sensi del punto 41 della disciplina, possono essere accordati aiuti alle attività di assistenza-consulenza in campo ambientale, a vantaggio delle PMI, se in conformità alle disposizioni del regolamento (CE) n. 70/2001⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ Raccomandazione 96/280/CE della Commissione, del 3 aprile 1996, relativa alla definizione di piccole e medie imprese, pubblicata nella GU L 107 del 30.4.1996, pag. 4.

⁽¹²⁾ Pubblicata nella GU C 72 del 10.3.1994, pag. 3.

⁽¹³⁾ Pubblicata nella GU C 37 del 3.2.2001, pag. 3.

⁽¹⁴⁾ Regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle PMI, pubblicato nella GU L 10 del 13.1.2001.

Di conseguenza, i progetti di audit ambientale, previsti dalla delibera in causa, potrebbero beneficiare di aiuti, conformemente alle disposizioni del regolamento PMI sopracitato, purché ne beneficino unicamente le PMI e siano soddisfatte le condizioni di cui all'articolo 5, lettera a), del regolamento stesso.

Nondimeno, la Commissione nutre dubbi sul rispetto dei punti 36 e 37 della disciplina, attinenti rispettivamente agli investimenti contemplati e alle modalità di calcolo dei costi ammissibili nel caso di aiuti agli investimenti per la tutela dell'ambiente, in relazione alle due prime voci della misura ambientale del regime in questione.

Aiuti all'occupazione

Nell'ambito dell'aiuto N 192/97, erano stati approvati aiuti all'occupazione, nei confronti delle PMI, di una intensità massima del 25 % dei costi salariali.

Considerato che gli aiuti, previsti a questo fine dalla delibera 4607, non riguardano né la creazione né il mantenimento dell'occupazione, la Commissione osserva che non possono essere definiti aiuti all'occupazione; essi eventualmente potrebbero fruire, per talune spese (servizi di consulenza), di una deroga qualora soddisfacessero le condizioni di cui all'articolo 5 del regolamento (CE) n. 70/2001 e i beneficiari fossero esclusivamente piccole e medie imprese.

Inoltre la Commissione ritiene che gli aiuti alla ricerca in materia di marchi e di brevetti esistenti e quelli relativi alla brevettazione di marchi, prodotti o processi di produzione, previsti nell'ambito degli aiuti all'occupazione, non possano beneficiare di alcuna deroga in quanto non sono connessi ad alcuna attività di ricerca e sviluppo.

Aiuti all'internazionalizzazione

Occorre ribadire che gli aiuti alla partecipazione a fiere ed esposizioni possono essere considerati compatibili ai sensi dell'articolo 5, lettera b), del regolamento 70/2001, sempreché le spese cui si applica l'intensità di aiuto massima del 50 % siano costituite dalla locazione, installazione e gestione dello stand. Tale esenzione vale soltanto per la prima partecipazione di un'impresa ad una fiera o esposizione. I servizi di consulenza forniti da consulenti esterni non devono costituire un'attività permanente o periodica, né essere connessi alle normali spese di funzionamento dell'impresa, come la pubblicità. Infine gli aiuti a favore delle attività connesse all'esportazione⁽¹⁵⁾ non rientrano nel regolamento (CE) n. 70/2001 e neppure nel regolamento (CE) n. 69/2001⁽¹⁶⁾, o nella comunicazione della Commissione del 1996, relativa agli aiuti «de minimis»⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁵⁾ Ossia gli aiuti direttamente connessi alle quantità esportate, alla creazione e al funzionamento di una rete di distribuzione, o ad altre spese correnti connesse all'attività di esportazione.

⁽¹⁶⁾ Regolamento (CE) n. 69/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti d'importanza minore («de minimis»), pubblicato nella GU L 10 del 13.1.2001, pag. 30.

⁽¹⁷⁾ Pubblicata nella GU C 68 del 6.3.1996.

Di conseguenza la Commissione dubita che gli aiuti all'internazionalizzazione di cui alla deliberazione 4607/2001 possano essere considerati compatibili, anche ammesso che ne siano beneficiarie unicamente le PMI, salvo per quanto concerne la partecipazione a fiere o ad esposizioni, purché siano rispettate le condizioni di cui all'articolo 5 del regolamento (CE) n. 70/2001.

La Commissione inoltre ritiene che il credito all'esportazione, in particolare concesso alle grandi imprese, che era stato esplicitamente escluso, in occasione della notifica della legge 4/97, non possa beneficiare di alcuna deroga, nemmeno in virtù del regolamento 69/2001.

Aiuti previsti nel quadro di programmi comunitari

Questi contributi, che non erano stati previsti al momento della notifica del regime N 192/97, non sono stati considerati aiuti di Stato, dalla delibera 4607.

Tuttavia, la Commissione dubita che le imprese non traggano alcun vantaggio concorrenziale dalla partecipazione ai progetti comuni nell'ambito dei programmi comunitari Leader e Interreg, nei confronti dei quali è prevista un'intensità dell'80 %.

Servizi di consulenza

Il concetto di servizi di consulenza ammissibili, secondo la delibera 4607, dovrebbe essere chiarito. Alla luce dell'attuale formulazione, in effetti, la Commissione ritiene che qualsiasi aiuto alle grandi imprese per servizi di consulenza non possa beneficiare di una deroga, salvo nel caso in cui la consulenza in oggetto rappresenti un costo ammissibile di un progetto di aiuto alla formazione ai sensi dell'articolo 4, comma 7, lettera e), del regolamento (CE) n. 68/2001 (GU L 10 del 13.1.2001), concernente gli aiuti alla formazione.

Applicazione della regola «de minimis»

Secondo le autorità italiane, qualsiasi maggiorazione dell'intensità di aiuto rispetto ai tassi di base del 13 e del 6 % rispetti-

vamente per le piccole e per le medie imprese, nel caso degli aiuti all'investimento, è concessa a titolo di «de minimis». A questo riguardo va osservato che né nella legge né nel testo della deliberazione 4607 che è stata adottata il 17 dicembre 2001, ossia successivamente all'entrata in vigore del regolamento (CE) n. 69/2001, figura alcun riferimento alle modalità di controllo della soglia e delle altre condizioni fissate dal regolamento «de minimis»⁽¹⁸⁾, o dalla vecchia comunicazione del 1996, sullo stesso argomento⁽¹⁹⁾.

Tenuto conto dell'importo degli investimenti ammissibili (3,5 e 4 milioni di EUR su tre anni, rispettivamente per le piccole e per le medie imprese) e dell'intensità massima prevista da detta deliberazione (25 % e 22,5 %, di cui 12 e 16,5 punti percentuali a titolo di «de minimis», rispettivamente nel caso delle piccole e delle medie imprese), la Commissione dubita quanto all'effettiva osservanza della soglia di 100 000 EUR per un periodo di tre anni, di cui al regolamento «de minimis».

Più in generale, la Commissione nutre dubbi sull'utilizzazione estremamente estesa prevista dalla deliberazione 4607/2001, della regola «de minimis», mirante a superare sistematicamente le intensità massime ammissibili, rispetto alle PMI nonché a concedere aiuti d'intensità massima del 22,5 % alle grandi imprese al di fuori delle zone assistite, tenuto conto anche dell'ammontare elevato degli investimenti ammissibili.

Alla luce delle considerazioni di cui sopra la Commissione invita l'Italia, nell'ambito del procedimento dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, a presentare osservazioni e a fornire ogni altra informazione utile ai fini della valutazione della misura in questione nel termine di un mese a decorrere dalla data di ricezione della presente. Essa invita le autorità italiane a trasmettere immediatamente copia della presente ai beneficiari dell'aiuto.

La Commissione fa presente all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e ribadisce, che ai sensi dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, qualsiasi aiuto illegittimo potrà formare oggetto di recupero presso il beneficiario.«

⁽¹⁸⁾ Cfr. nota 12.

⁽¹⁹⁾ Comunicazione della Commissione relativa agli aiuti «de minimis», pubblicata in GU C 68 del 6.3.1996.

Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten**Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2003/C 120/03)

(EØS-relevant tekst)

Dato for vedtagelse af beslutningen: 4.2.2003

Medlemsstat: Frankrig

Sag nr.: N 493/02

Støtteordning: Støtte til vandforvaltningen

Formål: Bekæmpelse af vandforurening

Retsgrundlag: Loi du 16 décembre 1964 relative au régime et à la répartition des eaux et à la lutte contre leur pollution

Rammebeløb: 110 mio. EUR om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Fra 15 til 45 % alt efter støttemodtager og region

Varighed: 2003-2010

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.2.2003

Medlemsstat: Sverige

Sag nr.: N 789/02

Støtteordning: Grønne certifikater

Formål: At fremme elfremstilling fra vedvarende energikilder

Retsgrundlag: Lag om elcertifikat

Støtteintensitet eller støttebeløb: 60 SEK/MWh (ca. 6,54 EUR) for certifikater udstedt i 2003 ned til 20 SEK/MWh for certifikater udstedt i 2007

Varighed: Fem år

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 5.2.2003

Medlemsstat: Frankrig

Sag nr.: N 497/02

Støtteordning: Støtte til bekæmpelse af vandforureningen

Formål: Bekæmpelse af vandforurening

Retsgrundlag: Loi du 16 décembre 1964 relative au régime et à la répartition des eaux et à la lutte contre leur pollution

Rammebeløb: 110 mio. EUR om året

Støtteintensitet eller støttebeløb: Fra 15 til 45 % alt efter støttemodtager og region

Varighed: 2003-2010

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Dato for vedtagelse af beslutningen: 19.2.2003

Medlemsstat: Danmark

Sag nr.: NN 76/02

Støtteordning: Teknologioverførselsinstitutter

Formål: At fremme overførsel og kommerciel anvendelse af ny dansk og international F&U

Retsgrundlag: Lov om teknologi og innovation

Rammebeløb: 378 mio. DKK (ca. 50 mio. EUR) over fem år

Støtteintensitet eller støttebeløb: Højest 50 % til grundforskning og industriel forskning

Varighed: 31.12.2008

Andre oplysninger: Årlig indberetning

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan

(2003/C 120/04)

Kommissionen har modtaget en klage i henhold til artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«), hvori det hævdes, at polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan (i det følgende benævnt »de pågældende lande«) importeres til dumpingpriser, hvorved EF-erhvervsgrenen forvoldes væsentlig skade.

1. Klage

Klagen blev indgivet den 7. april 2003 af Association of Plastic Manufacturers in Europe (APME) (i det følgende benævnt »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde mere end 80 %, af den samlede produktion i EF af polyethylenterephthalat (PET).

2. Vare

Den vare, der påstås indført til dumpingpriser, er polyethylenterephthalat (PET) med viskositetindeks på 78 ml/g og derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), som i øjeblikket tariferes under KN-kode 3907 60 20. Denne kode anføres blot til orientering.

3. Påstand om dumping

For så vidt angår Australien og Pakistan er påstanden om dumping i mangel af pålidelige oplysninger om hjemmemarkedspriserne baseret på en sammenligning af en beregnet normal værdi med eksportpriserne på den pågældende vare ved salg til EF.

I betragtning af bestemmelserne i artikel 2, stk. 7, i grundforordningen fastsatte klageren den normale værdi for Folkerepublikken Kina på grundlag af en beregnet normal værdi i et land med markedsøkonomi, jf. punkt 5.1.d) i denne meddelelse. Påstanden om dumping er baseret på en sammenligning af den i foregående punktum nævnte normale værdi med eksportpriserne på den pågældende vare ved salg til EF.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydelige for alle de pågældende eksportlande.

4. Påstand om skade

Klageren har fremlagt bevis for, at importen af den pågældende vare fra Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan samlet er steget i absolutte tal og målt i markedsandel.

Det påstås, at den importerede vares mængde og priser blandt andre konsekvenser har haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens markedsandel og priser, hvilket har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens samlede resultater og finansielle situation.

5. Procedure

Kommissionen har efter konsultationer i det rådgivende udvalg fastslået, at klagen er indgivet af eller på vegne af erhvervsgrenen i EF, og at der foreligger tilstrækkelige beviser til at begrunde indledningen af en procedure, og indleder en undersøgelse i henhold til artikel 5 i grundforordningen.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping og skade

Ved undersøgelsen vil det blive fastslået, om den pågældende vare med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan indføres til dumpingpriser, og om dette har forvoldt skade.

a) Stikprøver

I betragtning af det klart store antal parter, der er involveret i denne procedure, kan Kommissionen anvende stikprøver, jf. artikel 17 i grundforordningen.

i) Udtagning af stikprøver vedrørende eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina

For at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodes alle eksportører og producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og opgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.b)i), og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse:

— navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson

— omsætningen i lokal valuta og den mængde (i tons) af den pågældende vare, der solgtes med henblik på eksport til EF i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1.

- omsætningen i lokal valuta og den mængde (i tons) af den pågældende vare, der solgtes på hjemmemarkedet i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- om selskabet har til hensigt at fremsætte krav om en individuel margen ⁽¹⁾ (kun producenter kan fremsætte krav om individuelle margener)
- udførlig beskrivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med produktionen af den pågældende vare
- navne på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber ⁽²⁾, som er involveret i produktionen og/eller salget (på eksport- og/eller hjemmemarkedet) af den pågældende vare, samt disse selskabers nøjagtige aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, der vil hjælpe Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af, hvorvidt selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som den finder er nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af eksportører/producenter, vil Kommissionen endvidere kontakte myndighederne i eksportlandet og alle kendte sammenslutninger af eksportører/producenter.

ii) Stikprøve af importører

For at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodes alle importører eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og opgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.b)i), og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse:

- navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- selskabets samlede omsætning i euro i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- det samlede antal ansatte
- selskabets nøjagtige aktiviteter med hensyn til den pågældende vare

⁽¹⁾ Der kan kræves individuelle margener i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3, for selskaber, der ikke indgår i stikprøven, grundforordningens artikel 9, stk. 5, vedrørende individuel behandling, hvis der er tale om lande uden markedsøkonomi, og grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), for selskaber, der kræver markedsøkonomisk status. Det skal bemærkes, at krav om individuel behandling er underkastet bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og at krav om markedsøkonomisk status er underkastet bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b).

⁽²⁾ Udtrykket »forretningsmæssigt forbundne selskaber« er defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

- mængden i tons og værdien i euro af importen til og videresalget på EF-markedet af den pågældende vare med oprindelse i Australien, Folkerepublikken Kina og Pakistan i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- navne på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber ⁽²⁾, som er involveret i produktionen og/eller salget af den pågældende vare, samt disse selskabers nøjagtige aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, der vil hjælpe Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af, hvorvidt selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som den finder er nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af importører, vil Kommissionen endvidere kontakte alle kendte importørsammenslutninger.

iii) Endelig udvælgelse af stikprøven

Alle interesserede parter, der ønsker at afgive oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, skal gøre dette inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.b)ii).

Kommissionen agter at foretage den endelige udvælgelse af stikprøver, når den har hørt de berørte parter, der har erklæret sig rede til at indgå deri.

Selskaber, som indgår i stikprøven, skal besvare et spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.b)iii) i denne meddelelse, og skal udvise samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen.

Er det ikke muligt at opnå et tilstrækkeligt samarbejde, vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, og artikel 18 i grundforordningen træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

b) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige i forbindelse med sin undersøgelse, vil Kommissionen sende spørgeskemaer til erhvervsgrenen i EF og til alle producentsammenslutninger i EF, til de eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina, som indgår i stikprøven, til eksportører og producenter i Australien og Pakistan, til alle sammenslutninger af eksportører og producenter, til de importører, som indgår i stikprøven, til alle sammenslutninger af importører, som er nævnt i klagen, og til myndighederne i de pågældende eksportlande.

i) Eksportører og producenter i Australien og Pakistan

Alle interesserede parter bør straks og senest inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.a)i) i denne meddelelse, kontakte Kommissionen pr. fax for at finde ud af, om de er anført i klagen, og om nødvendigt anmode om et spørgeskema, da fristen i punkt 6.a)ii) i denne meddelelse gælder for alle interesserede parter.

ii) Eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina, som kræver fastsættelse af en individuel margen

Eksportører/producenter i Folkerepublikken Kina, som fremsætter krav om en individuel margen med henblik på anvendelse af artikel 17, stk. 3, og artikel 9, stk. 6, i grundforordningen, skal indgive et udfyldt spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.a)ii) i denne meddelelse. De skal derfor anmode om et spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)i). De pågældende parter bør imidlertid være opmærksomme på, at Kommissionen, i tilfælde af at der anvendes stikprøver af eksportører og producenter, kan beslutte ikke at udregne en individuel margen for dem, hvis antallet af eksportører og producenter er så omfattende, at en individuel behandling vil være urimelig byrdefuld og hindre, at undersøgelsen afsluttes rettidigt.

c) Indhentning af oplysninger samt høringer

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter, supplere besvarelsene af spørgeskemaerne med andre oplysninger og fremlægge relevant dokumentation. Disse oplysninger og dokumentation herfor skal være Kommissionen i hænde inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)ii).

Kommissionen kan desuden høre interesserede parter, forudsat at de indgiver en anmodning, hvoraf det fremgår, at der er særlige årsager til, at de bør høres. Denne anmodning skal indgives inden for den frist, der er fastsat i punkt 6.a)iii) i denne meddelelse.

d) Udvælgelse af land med markedsøkonomi

I overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen påtænkes det at vælge Amerikas Forenede Stater som et passende land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Folkerepublikken Kina. Interesserede parter opfordres til at fremsætte bemærkninger om rimeligheden af dette valg inden for den særlige frist, der er fastsat i punkt 6.c) i denne meddelelse.

e) Markedsøkonomisk status

For de eksportører og producenter i Folkerepublikken Kina, som hævder og fremlægger tilstrækkeligt bevis for, at de arbejder på markedsøkonomiske vilkår, dvs. at de opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, vil den normale værdi blive fastsat i henhold til artikel 2, stk. 7, litra b), i grundforordningen. Eksportører og producenter, som ønsker at fremsætte sådanne behørigt underbyggede

krav, skal gøre dette inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.d). Kommissionen vil sende formularer til fremsættelse af krav til alle eksportører/producenter i Kina, som enten er blevet inddraget i stikprøven, eller som er nævnt i klagen, og til alle sammenslutninger af eksportører/producenter, der er nævnt i klagen, samt til myndighederne i Folkerepublikken Kina.

5.2. Procedure for vurdering af EF's interesser

Hvis påstanden om, at der forekommer dumping og forvoldes væsentlig skade som følge heraf, bekræftes, vil der i overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blive truffet en afgørelse om, hvorvidt det ikke vil stride mod EF's interesser at indføre antidumpingforanstaltninger. Erhvervsgruppen i EF, importørerne, deres repræsentative sammenslutninger, repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationen kan derfor give sig til kende og stille oplysninger til rådighed for Kommissionen inden for den generelle frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)ii), hvis de dokumenterer, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. De parter, der har gjort dette, kan fremsætte en begrundet anmodning om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6.a)iii). Det skal bemærkes, at der kun tages hensyn til oplysninger, der indgives i henhold til artikel 21, hvis de er behørigt dokumenterede ved indgivelsen.

6. **Frister**a) Generelle fristeri) For anmodning om et spørgeskema eller andre formularer

Alle interesserede parter bør anmode om et spørgeskema eller andre formularer så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

ii) For parter til at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaet og andre oplysninger

Alle interesserede parter skal, hvis der i undersøgelsen skal tages hensyn til deres bemærkninger, give sig til kende, fremføre deres synspunkter og indgive besvarelser af spørgeskemaet eller andre oplysninger (herunder dokumenterede krav om individuel behandling i henhold til artikel 9, stk. 5, i grundforordningen) inden for en frist på 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, medmindre andet er fastsat. Det skal bemærkes, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte periode.

Selskaber, der er udvalgt til at indgå i en stikprøve, skal indgive besvarelser af spørgeskemaet inden for de frister, der er fastsat i punkt 6.b)iii) i denne meddelelse.

iii) Høringer

Interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

b) *Særlig frist med hensyn til stikprøven*

i) Alle oplysninger, der er omhandlet i punkt 5.1.a)i) og 5.1.a)ii), og som er relevante for udvælgelsen af stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, da Kommissionen påtænker at konsultere de berørte parter, som har udtrykt vilje til at indgå i stikprøven, om den endelige udvælgelse inden for 21 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

ii) Alle andre oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, jf. punkt 5.1.a)iii), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

iii) Besvarede spørgeskemaer fra de parter, der indgår i stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 37 dage fra datoen for meddelelsen om, at de indgår i stikprøven.

c) *Særlig frist for valg af land med markedsøkonomi*

Parter i undersøgelsen kan fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige ved valget af Amerikas Forenede Stater, der som nævnt i denne meddelelses punkt 5.1.d) anses for at være et passende valg af land med markedsøkonomi med henblik på fastsættelsen af den normale værdi for Folkerepublikken Kina. Sådanne bemærkninger skal være Kommissionen i hænde inden for en frist på 10 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

d) *Særlig frist for indgivelse af krav om markedsøkonomisk status*

Behørigt begrundede krav om markedsøkonomisk status som omhandlet i punkt 5.1.e) i denne meddelelse skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage fra datoen for udvælgelsen af en stikprøve eller som fastsat af Kommissionen.

7. **Skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance**

Alle redegørelser og anmodninger fra interesserede parter indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet er angivet) med angivelse af den interesserede parts navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer. Alle skriftlige redegørelser, herunder de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance, som de interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Fortroligt«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen ledsages af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »Kan konsulteres af interesserede parter«.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor J-79 — 5/16
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877.

8. **Manglende samarbejdsvilje**

I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for fristerne eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der i henhold til artikel 18 i grundforordningen træffes foreløbige eller endelige afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

Konstateres det, at en interesseret part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, tages der ikke hensyn til sådanne oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

9. **Tidsplan for undersøgelsen**

Undersøgelsen vil i henhold til artikel 6, stk. 9, i grundforordningen blive afsluttet senest 15 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*. I henhold til artikel 7, stk. 1, i grundforordningen kan midlertidige foranstaltninger senest indføres 9 måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til internt brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1) og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (anti-dumpingaftalen).

Meddelelse om indledning af en interimundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan

(2003/C 120/05)

Kommissionen har modtaget en anmodning om en delvis fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »grundforordningen«).

1. Anmodning om fornyet undersøgelse

Anmodningen blev indgivet af Association of Plastic Manufacturers in Europe (i det følgende benævnt »ansøgeren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde mere end 80 %, af den samlede produktion i EF af polyethylenterephthalat (PET).

2. Vare

Den af undersøgelsen omfattede vare er polyethylenterephthalat (PET) med viskositetindeks på 78 ml/g og derover ifølge DIN (Deutsche Industrienorm) 53728 med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), som i øjeblikket tariferes under KN-kode 3907 60 20. Denne kode angives kun til orientering.

3. Gældende foranstaltninger

De foranstaltninger, der i øjeblikket er i kraft, er en endelig antidumpingtold, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 2604/2000 ⁽³⁾.

4. Begrundelse for den fornyede undersøgelse

Ansøgeren hævder, at der på ny finder dumping sted med deraf følgende skade, og at de gældende foranstaltninger ikke længere er tilstrækkelige til at imødegå den skadelige dumping.

For så vidt angår Republikken Korea og Taiwan er påstanden om dumping i mangel af pålidelige oplysninger om hjemmemarkedspriserne baseret på en sammenligning af en beregnet normal værdi med eksportpriserne på den pågældende vare ved salg til EF.

På dette grundlag er de beregnede dumpingmargener betydeligt større end den dumping, der blev konstateret i den tidligere undersøgelse, som førte til indførelsen af de gældende foranstaltninger over for alle de pågældende eksportlande.

Ansøgeren har fremlagt bevis for, at importen af den pågældende vare fra Republikken Korea og Taiwan er betydelig både i absolutte tal og målt som markedsandel.

Det påstås også, at den importerede vares mængde og priser blandt andre konsekvenser fortsat har haft en negativ indvirkning på EF-erhvervsgrenens markedsandel og priser, hvilket har haft betydelige negative følger for EF-erhvervsgrenens samlede resultater og finansielle situation.

5. Procedure

Kommissionen har efter høring af det rådgivende udvalg fastslået, at der foreligger tilstrækkelige beviser til at berettige, at der indledes en interimundersøgelse, og den indleder en undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i grundforordningen.

5.1. Procedure for fastsættelse af dumping og skade

Ved undersøgelsen vil det blive fastslået, om der forekommer dumping og skade og om der er behov for at videreføre, afskaffe eller ændre de eksisterende foranstaltninger.

a) Stikprøver

I betragtning af det kendte antal parter, der er involveret i denne procedure, kan Kommissionen beslutte at anvende stikprøver, jf. artikel 17 i grundforordningen.

i) Udtagning af stikprøver vedrørende eksportører og producenter i Republikken Korea

For at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver og i bekræftende fald udtage en stikprøve, anmodes alle eksportører og producenter eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og opgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 b) i) i denne meddelelse, og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 301 af 30.11.2000, s. 21.

— navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson

- omsætningen i lokal valuta og den mængde (i tons) af den pågældende vare, der solgtes med henblik på eksport til EF i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- omsætningen i lokal valuta og den mængde (i tons) af den pågældende vare, der solgtes på hjemmemarkedet i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- om selskabet har til hensigt at fremsætte krav om en individuel margin ⁽¹⁾ (kun producenter kan fremsætte krav om individuelle margener)
- udførlig beskrivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med produktionen af den pågældende vare og angivelse af produktionsmængden i tons af den pågældende vare, produktionskapaciteten og investeringer i produktionskapacitet i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- navne på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber ⁽²⁾, som er involveret i produktionen og/eller salget (på eksport- og/eller hjemmemarkedet) af den pågældende vare, samt disse selskabers nøjagtige aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, der vil hjælpe Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af hvorvidt selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som den finder er nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af eksportører/producenter, vil Kommissionen endvidere kontakte myndighederne i eksportlandet og alle kendte sammenslutninger af eksportører/producenter.

ii) Stikprøve af importører

For at give Kommissionen mulighed for at afgøre, om det er nødvendigt at anvende stikprøver og i bekræf-

tende fald udtage en stikprøve, anmodes alle importører eller deres repræsentanter om at give sig til kende over for Kommissionen og opgive følgende oplysninger om deres selskab eller selskaber inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 b) i), og i den form, der er angivet i punkt 7 i denne meddelelse:

- navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer samt kontaktperson
- selskabets samlede omsætning i EUR i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- det samlede antal ansatte
- udførlig beskrivelse af selskabets aktiviteter i forbindelse med produktionen af den pågældende vare og angivelse af produktionsmængden i tons af den pågældende vare i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- mængden i tons og værdien i euro af importen til og videresalget på EF-markedet af den pågældende vare med oprindelse i Republikken Korea og Taiwan i perioden fra 1. april 2002 til 31. marts 2003
- navne på alle forretningsmæssigt forbundne selskaber ⁽²⁾, som er involveret i produktionen og/eller salget af den pågældende vare, samt disse selskabers nøjagtige aktiviteter
- alle andre relevante oplysninger, der vil hjælpe Kommissionen ved udvælgelsen af stikprøven
- en angivelse af hvorvidt selskabet eller selskaberne indvilger i at indgå i stikprøven, hvilket indebærer besvarelse af et spørgeskema samt accept af besøg med henblik på kontrol af besvarelsen.

For at indhente de oplysninger, som den finder er nødvendige til udvælgelsen af stikprøven af importører, vil Kommissionen endvidere kontakte alle kendte importørsammenslutninger.

⁽¹⁾ Der kan kræves individuelle margener i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3, for selskaber, der ikke indgår i stikprøven, grundforordningens artikel 9, stk. 5, vedrørende individuel behandling, hvis der er tale om lande uden markedsøkonomi, og grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), for selskaber, der kræver markedsøkonomisk status. Det skal bemærkes, at krav om individuel behandling er underkastet bestemmelserne i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og at krav om markedsøkonomisk status er underkastet bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b).

⁽²⁾ Udtrykket »forretningsmæssigt forbundne selskaber« er defineret i artikel 143 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til EF-toldkodeksen (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1).

iii) Endelig udvælgelse af stikprøven

Alle interesserede parter, der ønsker at afgive oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, skal gøre dette inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 b) ii).

Kommissionen agter at foretage den endelige udvælgelse af stikprøver, når den har hørt de berørte parter, der har erklæret sig rede til at indgå deri.

Selskaber, som indgår i stikprøven, skal besvare et spørgeskema inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 b) iii) i denne meddelelse, og skal udvise samarbejdsvilje i forbindelse med undersøgelsen.

Er det ikke muligt at opnå et tilstrækkeligt samarbejde, vil Kommissionen i overensstemmelse med artikel 17, stk. 4, og artikel 18 i grundforordningen træffe afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger.

b) Spørgeskemaer

For at indhente de oplysninger, som den anser for nødvendige i forbindelse med sin undersøgelse, vil Kommissionen sende spørgeskemaer til erhvervsgrenen i EF og til alle producentsammenslutninger i EF, til de eksportører og producenter i Republikken Korea, som indgår i stikprøven, til eksportører og producenter i Taiwan, til alle sammenslutninger af eksportører og producenter, til de importører, som indgår i stikprøven, til alle sammenslutninger af importører, som er nævnt i anmodningen eller som har samarbejdet i den undersøgelse, der har ført til indførelsen af de foranstaltninger, der er omfattet af denne fornyede undersøgelse, og til myndighederne i de pågældende eksportlande.

Under alle omstændigheder bør alle parter straks kontakte Kommissionen pr. fax for at finde ud af, om de er anført i anmodningen, og i givet fald inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 a) i), anmode om et spørgeskema, da fristen i punkt 6 a) ii) i denne meddelelse gælder for alle interesserede parter.

c) Indhentning af oplysninger samt høringer

Alle interesserede parter opfordres til at tilkendegive deres synspunkter, supplere besvarelsene af spørgeskemaerne med andre oplysninger og fremlægge relevant dokumentation. Disse oplysninger og dokumentation herfor skal være Kommissionen i hænde inden for den frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6 a) ii).

Kommissionen kan desuden høre interesserede parter, forudsat at de indgiver en anmodning, hvoraf det fremgår, at der er særlige årsager til, at de bør høres. Denne anmodning skal indgives inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 a) iii) i denne meddelelse.

5.2. Procedure for vurdering af EF's interesser

Hvis det bekræftes, at der forekommer dumping og forvoldes væsentlig skade som følge heraf, vil der i overensstemmelse med artikel 21 i grundforordningen blive truffet afgørelse om, hvorvidt det ikke vil stride mod EF's interesser at opretholde, ophæve eller ændre antidumpingforanstaltningerne. Erhvervsgrenen i EF, importørerne, deres repræsentative sammenslutninger, repræsentative brugere og repræsentative forbrugerorganisationen kan derfor give sig til kende og stille oplysninger til rådighed for Kommissionen inden for den generelle frist, der er fastsat i denne meddelelses punkt 6 a) ii), hvis de dokumenterer, at der er en objektiv forbindelse mellem deres aktiviteter og den pågældende vare. Parter, som reagerer som anført i foregående sætning, kan indgive en udførligt begrundet anmodning om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 a) iii), i denne meddelelse. Det skal bemærkes, at der kun tages hensyn til oplysninger, der indgives i henhold til artikel 21, hvis de er behørigt dokumenterede ved indgivelsen.

6. Frister

a) Generelle frister

i) For at anmode om et spørgeskema

Alle interesserede parter, som ikke har samarbejdet i forbindelse med den undersøgelse, der førte til de foranstaltninger, der er genstand for denne fornyede undersøgelse, bør anmode om et spørgeskema så hurtigt som muligt og senest 15 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.

ii) For parter til at give sig til kende og indsende besvarelser af spørgeskemaet og andre oplysninger

Medmindre andet er angivet, skal alle interesserede parter give sig til kende over for Kommissionen, fremsætte deres synspunkter og afgive besvarelser af spørgeskemaer eller alle andre oplysninger senest 40 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, hvis der skal tages hensyn til deres bemærkninger i forbindelse med undersøgelsen. Der gøres opmærksom på, at de fleste proceduremæssige rettigheder, der er fastsat i grundforordningen, kun kan respekteres, hvis parterne giver sig til kende inden for ovennævnte periode.

Selskaber, der er udvalgt til at indgå i en stikprøve, skal indgive besvarelser af spørgeskemaet inden for den frist, der er fastsat i punkt 6 b) iii) i denne meddelelse.

iii) Høringer

Alle interesserede parter kan også anmode om at blive hørt af Kommissionen inden for samme frist på 40 dage.

b) *Særlig frist med hensyn til stikprøven*

- i) Alle oplysninger, der er omhandlet i punkt 5.1 a) i) og 5.1 a) ii), og som er relevante for udvælgelsen af stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, da Kommissionen påtænker at konsultere de berørte parter, som har udtrykt vilje til at indgå i stikprøven, om den endelige udvælgelse inden for 21 dage fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- ii) Alle andre oplysninger, der er relevante for udvælgelsen af stikprøven, jf. punkt 5.1 a) iii), skal være Kommissionen i hænde senest 21 dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*.
- iii) Besvarede spørgeskemaer fra de parter, der indgår i stikprøven, skal være Kommissionen i hænde senest 37 dage fra datoen for meddelelsen om, at de indgår i stikprøven.

7. Skriftlige redegørelser, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance

Alle bemærkninger og anmodninger fra interesserede parter indgives skriftligt (ikke i elektronisk form, medmindre andet

er angivet) med angivelse af den interesserede parts navn, adresse, e-post-adresse, telefon-, fax- og/eller telexnummer. Alle skriftlige redegørelser, herunder de oplysninger, der anmodes om i denne meddelelse, besvarelser af spørgeskemaet og korrespondance, som de interesserede parter videregiver som fortroligt materiale, skal forsynes med påtegningen »Fortroligt«⁽¹⁾ og skal i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen ledsages af et ikke-fortroligt sammendrag, som skal forsynes med påtegningen »KAN KONSULTERES AF INTERESSEREDE PARTER«.

Kommissionens adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Handel
Direktorat B
Kontor: J-79 5/16
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

8. Manglende samarbejdsvilje

I tilfælde, hvor en af de interesserede parter nægter at give adgang til nødvendige oplysninger eller undlader at meddele dem inden for de fastsatte frister eller lægger væsentlige hindringer i vejen for undersøgelsen, kan der træffes afgørelser, positive eller negative, på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger, jf. artikel 18 i grundforordningen.

Konstateres det, at en interesseret part har indgivet urigtige eller vildledende oplysninger, tages der ikke hensyn til sådanne oplysninger, og der kan gøres brug af de foreliggende faktiske oplysninger.

⁽¹⁾ Dette betyder, at dokumentet kun er til internt brug. Det er beskyttet i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43). Det er et fortroligt dokument i henhold til artikel 19 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1) og artikel 6 i WTO-aftalen om anvendelse af artikel VI i GATT 1994 (anti-dumpingaftalen).

Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 89/106/EØF

(2003/C 120/06)

(EØS-relevant tekst)*(Titler på og referencer til tidligere offentliggjorte harmoniserede tekniske specifikationer, for hvilke sameksistensperioden er blevet forlænget)*

(¹)	Reference	Den tekniske specifikations titel	Ikrafttrædelsesdato (²)	Slutdatoen for sameksistensperioden (³)	Offentliggjort første gang
CEN	EN 13162:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af mineraluld (MW) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13163:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af ekspanderet polystyrenskum (EPS) — Specifikationer	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13164:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af ekstruderet polystyrenskum (XPS) — Specifikationer	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13165:2001	Termisk isolering i byggeriet — Fabriksfremstillede produkter af polyurethanskum (PUR) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13166:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af fenolskum (PF) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13167:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af celleglas (CG) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13168:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af træuld (WW) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13169:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af ekspanderet perlite (EPB) — Specifikationer	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13170:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede ekspanderede korkprodukter (ICB) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)
CEN	EN 13171:2001	Termisk isolering i byggeriet — Produkter — Fabriksfremstillede produkter af træfibre (WF) — Specifikation	1.3.2002	13.5.2003	C 358 (15.12.2001)

⁽¹⁾ Europæiske standardiseringsorganer:— CEN: Rue de Stassart/Stassartstraat 36, B-1050 Bruxelles/Brussel, tlf. (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (www.cenorm.be).— Cenelec: Rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Bruxelles/Brussel, tlf. (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (www.cenelec.org).— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia-Antipolis Cedex, tlf. (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16 (www.etsi.org).

eller

— EOTA (European Organisation for Technical Approvals): Avenue des Arts/Kunstlaan 40, B-1040 Bruxelles/Brussel, tlf. (32-2) 502 69 00, Fax (32-2) 502 38 14, e-mail info@eota.be.⁽²⁾ Ikrafttrædelsesdato:

— for standarden som en harmoniseret europæisk standard i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a), i direktiv 89/106/EØF

— for europæiske tekniske godkendelser (ETA'er) (udstedt i overensstemmelse med den relevante Guideline) i henhold til artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 89/106/EØF.

⁽³⁾ Slutdatoen for sameksistensperioden er den samme som datoen for tilbagetrækning af konfliktende nationale tekniske specifikationer, efter hvilken formodning om overensstemmelse skal baseres på harmoniserede specifikationer (harmoniserede standarder eller europæiske tekniske aftaler (ETA'er)).

Oversættelserne af ovennævnte titler stammer det organ, der har affattet specifikationerne, og udgør de »officielle« sprogversioner.

Bemærk:

Oplysninger om, hvorvidt standarder er disponible, kan fås enten hos de europæiske standardiseringsorganer eller de nationale standardiseringsorganer. Oplysninger om, hvorvidt ETA-Guidelines er disponible, kan fås enten hos EOTA eller EOTA-medlemmerne.

Den omstændighed, at referencerne offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, er ikke ensbetydende med, at de harmoniserede tekniske specifikationer findes på alle fællesskabssprog.

Der er blevet offentliggjort andre harmoniserede tekniske specifikationer vedrørende byggevedirektivet i tidligere udgaver af *Den Europæiske Unions Tidende*. En fuldstændig ajourført liste findes på Europa-serveren på internettet:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/construction/internal/specdef/speclists.htm>

MEDDELELSE

(2003/C 120/07)

Kommissionen har ved afgørelse af 21. maj 2003 udnævnt Francesco MARIUZZO som medlem af Det Rådgivende Udvalg til Fremme af Adgangen til Deltagelse i Offentlige Aftaler. Medlemmets mandat har virkning fra datoen for denne afgørelse og indtil den 31. marts 2004, hvor de øvrige udvalgsmedlemmers mandat udløber, idet det dog skal præciseres, at de sidstnævnte ved afgørelse af 9. juli 2002 ⁽¹⁾ blev udnævnt for en toårig periode.

⁽¹⁾ EFT C 164 af 10.7.2002, s. 19.

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.3185 — Victor Rijssen/Koninklijke Volker Wessels Stevin)****Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure**

(2003/C 120/08)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 14. maj 2003 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved virksomheden Victor Rijssen BV (Victor Rijssen, Nederlandene), der tilhører Reggeborgh-koncernen (Reggeborgh, Nederlandene) erhverver kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b), i nævnte forordning, med hele virksomheden Koninklijke Volker Wessels Stevin NV (KVWS, Nederlandene) ved offentligt tilbud, bebudet den 22. april 2003.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Reggeborgh: investering i flere sektorer, herunder administration, udvikling af og handel med ejendomme, rejsebranchen, mediebranchen, telekommunikation og landbrug
 - KVWS: udvikling og opførelse af erhvervsdomiciler, infrastruktur og andre byggeprojekter.
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt. I henhold til Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾ skal det bemærkes, at det overvejes at behandle denne sag i henhold til proceduren beskrevet i denne meddelelse.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne, med angivelse af sag COMP/M.3185 — Victor Rijssen/Koninklijke Volker Wessels Stevin, kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Taskforce for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.